

З СОБОЮ САМ НА САМОТІ

Немов валюта на селі...
Як без домашньої горілки?
Й вона з'являлась на столі
Завжди на свято і не тільки.

В свята великі та малі,
Щоб в хаті настрої був святковий,
Між холодців і киселів
Водився і графин літровий.

Було й без свят то тут, то там,
Он склали сіно від негоди,
Коняка, наче сирота,
Давненько стереже підводу.

А за господарським столом
Сидить їздовий теж давненько,
Пригадуючи, що було
За самогоном, помаленьку.

Я теж міг вжити вряди-годи
За три рази неповну чарку,
Тож від "вогняної води"
Ніколи не ставало жарко.

Чоловіки в сім'ї були,

Як я, а мати □ та й ніколи
Не пробувала. Так жили
В сім'ї без пляшки біля столу.

Але, поки була жива,
Каструлю мати заколотить,
Побачить □ сусло ожива
Й чекає, доки перебродить.

...Горілка вийде, як сльоза,
Питаю: □ Мамо, а для чого?
□ Ну що □ всміхнеться, □ тут сказати?
Тобі дам пляшечку в дорогу.

На похорони припасу,
Чи гість колись зайде у хату,
Візьму з-під печі, принесу,
Хай буде чим почастувати.

Я усміхнусь в уста собі □
Не переробиш їх устої,
Які складались в боротьбі,
Тепер дивують простотою.

Мов колекційний екземпляр,
Та пляшечка стояти буде
Між коньяків, як між бояр,
Аби щоб матір не забути.

Нехай вона собі стоїть,
Її дала на пам'ять мати,
Не раз в житті настане мить,
Коли захочеться згадати.

Лише потрібно не забуть,
Де пляшечка ота чекає,
Щоб вкотре матір пом'януть,
Якої вже тепер немає.

І от колись, на самоті
Час прийде, пляшку відкоркую,
Знайду слова скупі й прості
Та й з нею тихо поспілкуюсь...

Дата написання вірша: 2020-12-30